

JÁ KNĚZEM? KRAVINA!

Klečel jsem vedle své lásky...

Byl jsem zamilovaný. Byla to taková ta úplně čirá láska. Prostě se mně líbila a já jí také. V den ročního výročí mého křtu, kdy jsem klečel vedle ní, jsem najednou uslyšel: „Budeš mým knězem.“ Když jsem vnímal ten hlas, tak jsem si říkal, že to je kravina – jsem inženýr, jsem zamilovaný, chci mít rodinu, a co teď s nějakými hlasy? Připadalo mi, že jsem se asi zbláznil. Když jde o Boží volání proti vůli, proti vlastní koncepci povolávaného, jak ho přijmout, že? Ale nezbláznil jsem se, protože když Bůh něco řekne, je to realita. To se samozřejmě netýká jen pozvání ke kněžství.

Když se odpor mění v touhu po Bohu

Trvalo mi dvanáct let, než jsem se vzdal odporu ke svému kněžství a pochopil, že je to skutečně Boží vůle. A pak nastala ta vyšší konverze. Byly to fantastické situace, když člověk vidí, jak Bůh stále víc a víc naléhá, jak se jeho vůle pořád víc a víc prosazuje, dochází ke změně a odpor se mění v touhu po Bohu.

Vztah lásky s Kristem

Povolání ke kněžství se má rozvíjet studiem. Ovšem jenom tohle nestačí. Člověk vstoupí do semináře proto, že má vztah k lidem a chce o ně pečovat. Musí dávat přednost lidem před sebou. Ale když nemá povolání, tak je mu to houby platné. Všechno závisí na tom, jestli si člověk uvědomuje, že je povolán, a jestli s Bohem stále spolupracuje. Já o kněžství říkám, že je to svatba s Kristem, je to vztah lásky.

Neumím hovořit před lidmi, jsem trémista

Když jsem cítil povolání ke kněžství, tak jsem Bohu vyčítal, že mám být knězem, když neumím hovořit před lidmi, když jsem trémista. U školní tabule jsem vždycky vyhořel. A tak se snažím nemluvit nějak zvlášť zbožně, protože to má nulový efekt a lidi to hrozně nudí.

Kněz řemeslník

Pokud se kněz duchovně a intelektuálně nerozvíjí, může se z něj snadno stát řemeslník. Svátost kněžství vyvane. Vydrží pár let, ale potom přijde vyprahlost. Pak sahá k náhradním řešením: moc, prestiž, peníze, úzký vztah. Kněžství se tak stává řemeslnou záležitostí – vnějšími úkony bez vnitřního náboje.

Kristus musí být alfou a omegou celého života kněze. Nesmí být závislý na množství lidí v kostele, na „slávě“ nebo na nějakém ohodnocení. Nesmí jít o mě. Pouze o Boha.

Se svolením převzato z knihy Josef Mixa, Vít Hájek, Boha neokecáš, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Redakčně upraveno.